

Věstník

SOKOLA U SYDNEY - AUSTRALIE

Číslo 8-9.

Ročník X.

Srpen-Září 1966.

Vzpomínky letí za Tebou
do naší země České,
do země která Tě zrodila,
znovu přijala
a nevratí Tě více

Jana-Hana KŘEPELOVÁ
náčelnice Sokola Sydney
zemřela 13. srpna 1966
v Praze

ODEŠLA . . .

ale její práce zůstává příkladem

PICK'S *Delicatessen*

324 KING ST., NEWTOWN
(přímou u vchodu do nádraží)

Bohatý sklad veškerého kontinentálního zboží

OBJEDNÁVKY NA TEL. 51-3151

KONTINENTÁLNÍ ŘEZNICTVÍ

G. KACZANOWSKI & CO. PTY. LTD.

Výsek jakostního masa, šunky,
a evropských uzenin

Dodávky přímo do domu na telefonické
objednávky 71-9190 nebo 71-8253

Vedoucí Gabriel Sodbinov 10 Carlton Crescent,
Summer Hill, N.S.W.

RURAL BANK

ZAŘÍDÍ PRO VÁS

ŠEKOVÉ ÚČTY - KRÁTKODOBÉ VKLADY A PŮJČKY

ZASÍLÁNÍ PENĚZ DO CIZINY - SLUŽBY TURISTŮM

BANKOVNÍ SLUŽBY VŠEHO DRUHU

CENTRÁLA: MARTIN PLACE, SYDNEY.

PORCO SMALL GOODS

Majitel JAROSLAV PRAŽÁK

Nejkvalitnější výsek masa - Jakostní uzeniny

58 Daphne St., BOTANY

Dodávky do domu na telefonické objednávky

Tel. 666 - 8831

Kdo rád jí a má rád hudbu
zavítá do České restaurace a kavárny

POPPY ESPRESSO

Cnr. Harris a Mary Ann St., ULTIMO

Telefon 211-0658

Otevřeno od pondělí do pátku • U klavíru FEDOR

Kuchyně mezinárodní - ceny národní

Soboty a neděle možno rezervovat pro "Parties"

Až zemřu nic na tom světě
se nestane a nezmění,
jen srdcí několik se zachvěje v rose
jak k ránu květiny

Jiří Wolker.

Sestra Jana K ř e p e l o v á ,naše dlouholetá oblíbená náčelnice jednoty,zemřela náhle v sobotu dne 13.srpna 1966 v Praze,při návštěvě rodiny a domova,na který nemohla nikdy tady zapomenout.

Hana,jak jsme ji my znali v Sokole,byla se svými zkušenostmi opravdu v tělocvičně na svém místě.Ale nejen v tělocvičně,Hana byla prostě všude a uměla se postavit ke všemu,kde toho bylo zapotřebí.Do všeho dávala celé své srdce a olán,vše dělala tak ráda a proto měla vždy úspěch.A potom se teprve radovala sama.Taková byla Hana.

Po obnovení naší činnosti se hned přihlásila a naše jednotu s ní získala skvělou náčelnici s bohatými zkušenostmi ze sokolování doma a náčelnění v Eichstadtu a Ulmu.A svoje zkušenosti uměla moc dobře využít v naší rozvíjející se jednotě.Pod jejím vedením naše ženské složky rostly a sílily v řádách i výkonech rok od roku.

Pak přišla nemoc a ta byla vleklá,Ani tehdy se nevyhnula práci a starostem o život jednoty.Pomáhala nové náčelnici a radila a opět a opět nyslela na práci v naší jednotě.V roce 63 se již musela vzdát aktivní činnosti a pobyla dost dlouho v nemocničním ošetřování.Její stav se postupně zlepšil,a to dokonce na tolik,že si přála a snila se ještě podívat domů na rodinu a jí tak milou Prahu,Kosoř, Louny.A byl to její osud,že právě zemřela v Praze,na kterou se tolik vždycky těšila.

Děkujeme Ti,sestro Hano,za Tvoje dobré,starostlivé srdce,za Tvoji práci,za milou pohodu duše v našich společných starostech.Budeme na Tebe dlouho vzpomínat.

Výbor T.J.Sokola v Sydney.

Jak mnoho věcí na světě,
k nimž člověk klíče nemá,
a ke všem jeho otázkám
vždy odpověď je nemá...

Srpen, černý měsíc pro naši jednotu.

V neděli 7 srpna zemřel po delší nemoci ve Strathfieldu bratr Jan S i e g l , v mladém ještě věku 54 let. Smuteční obřady sloužil ve středu 10. ledna dp. Stanislav Mika v kapli na 146 King Str., Newtown za účasti mnoha přátel zesnulého jak české tak i australské veřejnosti.

V krematoriu v North Sydney se za čsl. veřejnost a naší jednotu s bratrem J. Sieglem rozloučil starosta br. V. Haramul těmito slovy:

Vážení přátelé!

Shromáždili jsme se na tomto místě, kde pro tak mnohé končí životní cesta a začíná věčný klid a mír, abychom se navždy rozloučili s naším vzácným přítelem a bratrem Janem Sieglem.

Snad málokdy slova vzpomínání a loučení vycházejí tak upřímně z hloubi srdce jako dnes při odchodu muže tak čistého charakteru, dobrého srdce a obětavého vlastence jako byl on.

Jeho celý život, který začal a prožíval ve vzdáleném krásném Československu, a který nyní za tak tragických okolností končí zde na druhém konci světa, byl vyplněn poctivou, usilovnou prací především pro dobro a zajištění jeho milované a milující rodiny.

Ale ani v nejtěžší práci a vlastních existenčních starostech nezapomínal na podporu sokolského a národního života zde v Sydney. Za ta dlouhá léta společného života v naší krajské obci v Sydney jsme měli často příležitost poznat, jak si br. Siegl hluboce cenil pravdy, svobody a demokracie, pro jejíž ztrátu doma odešel do ciziny. Vybudoval si novou, úspěšnou existenci a získal si nová přátelství.

Milý bratře, jménem Sokola a národního sdružení, jménem všech přátel zde i ve vlasti, kteří Tě znali a měli rádi, loučím se s Tebou navždy. Děkuji Ti upřímně za podporu našeho národního života a za vše, co jsi dobrého v životě vykonal, ale i za Tvou pevnou víru v lepší budoucnost všech lidí dobré vůle, která Tě neopustila do posledního okamžiku Tvého života a která pro nás byla příkladem a posílením.

Čest budiž Tvoji památce!

Šero

Šero a stesk, stesk a šero..

Ta ruka zdvihající péro
mluví hlasitěji.

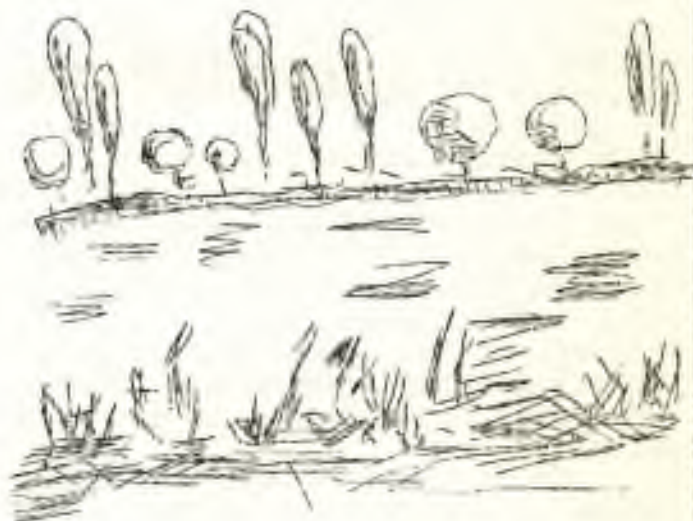
Tam kdesi, se slova mlátějí
v roztržce ztřeštěnosti,
zapomínající vlastnost cnosti.

Šero a stesk, stesk a šero..

slzy namáčejí péro,

ruka řídí směr

tlaku bolestných svěr.

+ 14. září 1937

Nesnesitelný se stává člověk indiferentní, to je
s lhostejnou, hnijící, línou duší...

TGM

Za sto let možná děti našich dětí
svým dětem budou testně vyprávěti
o šedém ránu čtrnáctého září
na věky označeném v kalendáři.
To kalné ráno, to si pamatuj, mé dítě!

Život

Jak užasně krásné je žít,

jak užasně krásné je mít,

jak užasně krásné je dát.

A do nekonečna bych mohl říkat tato slova.....

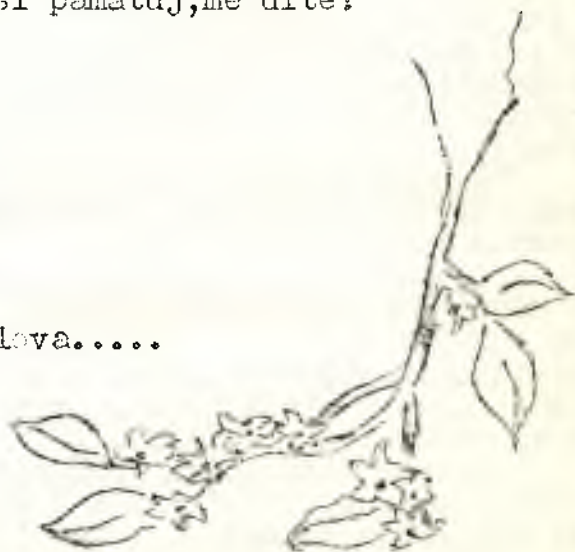
Život je ustavičná práce

Život je radost i žal,

neustálý boj s okolím.

Život, jak užasně krásné je žít

a někoho mít rád.....

/výňatky z básní V. Žďárského/

Kachna divoká je pták vodní, náležející v řádu vrubozobých k čeledi ptáků kachnovitých, jejichž nejtypičtějšími představiteli jsou husy a labutě. Kachny divoké se dělí na samičky a samečky. Samička se nazývá kachna a snáší vejce, zatímco sameček ne, ten snáší pouze samičku a jmenuje se kačer. Kačer má hlavu opatřenou kovově lesklým peřím a na ocasu má ocásek zakroucený dokulata, podobně jako vepř domácí. Vepři domácímu se podobá i tím, že v době pelichání není schopen letu. Na rozdíl od vepře je však každá kachna mazaná a chytrá, což vím od toho dne, kdy jsem se dostavil k rybníku dříve než Růženka Kuklíková, protože jsem se už nemohl dočkat.

Co se totiž nestalo: pár kroků přede mnou zašustila ostrice a na pěšinku se vybelhalá kachna. Ale jak zbědovaná, chudinka! Žalostně kvákala, ukrutně kulhala a jedno křídlo nemohla ani udržet.

"Asi ji nějaký moula postřelil", napadlo mě, "pojd sem lidunko, pojd, vobvážu Ti nožičku!" Už už jsem ji měl v ruce, ale ona kvá, kvá kvá a byla o dva metry dál. "Pojd sem ty hloupá, mne se bát nemusíš, já jsem přece hodnej!" Ale ona zase kvá kvá hop, a tak to šlo deset metrů, dvacet, třicet a najednou frrrr - křídlo nekřídlo-nožička nenožička-přesvištěla rybník a zapadla někam do olšin u potoka.

"Ty jsi hloupej", směla se mně pak Růženka Kuklíková, "vona vůbec nebyla raněná, to jen tak dělala, aby ses nevšim, že tam někde má kachnata." A Růžence můžete věřit, protože chodila pořádně dlouho s Bedřichem Stankem, lesním adjunktem, jenž s ní z živého zájmu o život kachen proležel u rybníka nemálo večerů.

Tuto kachní fintu jsem kdysi popsal své dceři a ta ji teď neustále uplatňuje na mně.

"Co je nového ve škole?" ptám se.

"Ani se neptej" doporučuje mi,

"to to zase dneska holky odskákalý!"

A podrobně mi vylíčí, jak dnešního rána vkročil do třídy jejich češtinář s mentalitou vyhladovělého kanibala roztrhal na kousky Evu, Janu i Lídu. Všem dal sardel a téže známce unikla Jiřina jen tím, že utekla do sklepa. A žákyně Jiřina je na češtinu, abyste tomu rozuměli, mistryni světa a přílehlého okolí.

Znaje však kachní taktiku, nedám svést svou pozornost na žalostně kulhající Evu, Lídu či Jiřinu a zeptám se věcně:

"A ty?"

"Já jediná dopadla dobře", pokusí se o šťastný výraz ve tváři "já dostala čtyřku."

Nejsem přesprávilš náročný rodič a upřímně řečeno, v hloubi duše považuji čtverec za docela kulantní známku, zvláště přihlédnou-li k dceřiným znalostem jazyka mateřského. Nicméně ji postavím do pozoru a pronesu obšírný projev o velké budoucnosti vzdělaných žen, nařídím ji, aby se styděla fuj, a připomenu jí, že dělá ostudu i mně: napsal jsem přeci dvě pohádky pro Mateřídoušku, jsem tudíž div ne spisovatel a jejich češtinář si bude nepochybně myslet, že své vědomosti pochytila ode mne.

Mým skutečným povoláním není ovšem psát pohádky, nýbrž dělat ředitel podniku pro tržbu perigea, tedy závodů, které byly založeny na můj nátlak. Vodu je již několik let, což je nesporně úspěch, když uvážíte, že o perigeu nemám ani tušení. Vyrůstal jsem na venkově a tak spíše vím, co se má dělat, když jsou slepice napadeny čmelíky a že není nad zelenou píci, skliženou před květnem.

S perigeem je to u mne horší. Již za rok po té, co jsem prosadil vybudování závodů, jsem zjistil, že slovo perigeum neoznačuje nerost, jak jsem se původně domníval. Označuje bož v němž se dráha nebeského tělesa nejvíce přibližuje ke středu země. Nevím, jak by to bylo dopadlo se mnou a nově postavenými závody, kdybych byl neovládal kachní a dceřinu taktiku:

/pokračování/

O KACHNĚ JE FEJETON

v souvislosti se slovem perigeum jsem začal upozorňovat na křiklavé nedostatky v osvětové práci Jazykového ústavu, a zatím co se kdekdo pustil za vábníčkou kulhajících jazykovědců, při pravil jsem si v ostříci klidu a zapomnění návrh, aby se mé závody specialisovaly raději na těžbu apogea. Už to mám i schválený.

Zatím se ovšem netoží nic, zatím jsem jen obstaral průzkumnou geologickou vrtbu, aby se zjistilo, jestli tam nějaké apogeum je. Často za mnou teď chodí hlavní vrták a čte mi z knížek různé úryvky. Jeden mi dal dokonce zarámovat a pověsit nad můj pracovní stůl. Zní:

"Málokterý polní, lesní či jiný maršálek pochopí, proč prohrál bitvu, když přece tolik dbal na to, aby jeho vojáci měli zapnuté knoflíky. "Nic není ztraceno", tvrdí, když ho vedou zajateckým táborem, "moji lidé mají i tady zapnuté knoflíky". A když objeví seržanta s rukama v kapsách a se pasem ležečně pověšeným kolem krku, domnívá se, že pronikl k samým kořenům poznání. Sepíše paměti a uzavře je návrhem, aby se naložilo se seržantem zrovna tak jako s jazykovědci z Ústavu. Ale najde se pramálo knoflíkářů, kteří si povšimnou, jak vynikajícím zapínačem knoflíků mohl pan maršálek být, kdyby nebyl špatným maršálkem".

Vím, co je slušnost, a revanšoval jsem se rovněž úryvkem v rámečku. Pověsil jsem ho na jednu z vrtných souprav.

"Až se jednou budete brouzdat okolo rybníka a před vámi se ozve srdečné kvákání, nezpanikařte a nepusťte se bezhlavě za vidinou nožičky či křídla, které je zjevně v nepořádku. Rozhlédněte se pozorně a určitě objevíte něco, od čeho Vás měl ten hlučný pokřik odlákat. Nejspíš to bude hnízdo, v němž se vyklubalo celé hejníčko budoucích kachen. Kvá, kvá kvá!"

A tenhle citát je cennější, ten je celý z mé hlavy.

F. Nepil.

OPĚT UTAHUJÍ ŠROUB.

Nenápadně a bez vysvětlení, aby to nevyvolalo paniku, komunisté najednou omezují a znesnadňují uprchlíkům vydávání vstupních víz do ČSR. Již mnohým byla žádost zamítnuta, u jiných to trvalo celé týdny. Zatím co manželce bylo vízum vydáno během tří dnů, manžel čekal přes tři neděle. Toto je dílem potíží, které mají komunisté s návštěvníky na místní úrovni... - když přijede Franta do rodné vesnice až z Austrálie nebo Ameriky. Před 18 lety uprchl s prázdnými rukama, doma o něm komunisté říkali, že je darmošlap, lenoch a pobuda a též zrádce, a že tam v té cizině trpí hlad.

Zabavili jeho majetek a udělali přes jeho jméno čáru. A pojednou se Franta objeví ve vesnici, kdekdo ho vítá a diví se, jak si to mohl dovolit přijet z tak daleké země a ještě přivést cenné dárky. Komunisté naň nesmí sáhnout, a na víc jsou na posměch ostatním spoluobčanům za ty nehorázné lži, které o Frantovi a každém jiném uprchlíku roznášeli.

Na posměch jsou též všichni novináři a reportéři, kteří vedli diskuse s tak zvanými "navrátilci", kteří prý se vrátili do komunistického ráje, neboť se v cizině nemohli užit. Dílem zvýšení těchto potíží je i též jakási odvěta v rámci mezinárodní politiky, válka ve Vietnamu a neúspěchu nebo i kompromitujících špiónážních skandálů čs. komunistů a dalších útlaky čsl. občanů, jakmile se tito dostanou mimo území Československa.

XXXXXXX

HUMOR Z DOMU

Rozhovor mezi manželským párem, který se nastěhoval do nového bytu.

"Nevím jak se dostaneme z bytu ven", povídá manžel, když se narně snaží otevřít pokroucené dveře.

"Ale miláčku, nerozčiluj se," konejší ho manželka. "Vylezeme jednoduše oknem, které se zase nedá zavřít."...

XXXX

KDYŽ BLÁZNI DĚLAJÍ DĚJINY

aneb TYJATR-

MAJÍ PROCHÁZKA VELIKANÁNSKÝCH CHARAKTERŮ

soudobá hra Milana Uhde non stop, non sense KRÁL VÁVRA, uvádí mimo postavy takových vládnoucích výtečníků jako je vladař Vávra, tajemník Kukulín a strýc národa Vrba také celou plejádu drobnějších postav, jež se jednak na udržování vládní moci podílejí, jednak ji mlčky a loyálně snášejí a s ní koexistují. Je to především šéfredaktor vládního orgánu Krok vpřed a dva mladí redaktori Červíček a Količek, kteří se tváří, jakoby byli v opozici proti vedení, ale nakonec se stejně jejich revolty rozpline v poslušnictví, když jim nabídnuta tučná prebenda v podobě vedení redakce zmíněného tiskového orgánu, přejmenovaného mezitím na Skok vpřed. A jednak jsou to drobné postavy z řad lidu, které se na jevišti několikrát jen mihnou, aby demonstrovali autorovo zpodobení lidí, kteří v dnešním Československu sice vědí, jaká hra se s nimi hraje, ale kteří nechtějí nikde narazit, a proto raději sklopí oči i uši a poslušně mašírují dál podle stranických příkazů.

Korelaci těchto charakterů zachytil M. Uhde velmi výstižně. V rozhovoru mezi Červíčkem a šéfredaktorem pak autor hry odhaluje marxistickou kasuistiku, spočívající v zaměnění subjektivních okolností, faktů a hledisek za objektivně rádo by viděná fakta. Dochází k tomu, když Červíček čte šéfredaktorův stenogram popisující právě zachycenou rozmluvu s lidem, reprezentovaným několika lhostejnými jedinci, jako "neutuchající nadšení tisícíhlahvého davu", jehož účastníci vyhlásili hodnotné pracovní závazky.

Červíček: To přece bylo úplně jinak...

Šéfredaktor: Taky že vyhlásili, mladíku. A jestli nevyhlásili, tak vy-

hlásí, až se to tady dočtou.

Když pak Červíček namítá, že oni mladí - to vidí kriticky, a že v lidu byl nedostatek nadšení, ba i lhostejnost, šéfredaktor mu vysvětluje, že noviny nejsou na to, aby se v nich tiskly vlastní názory, a že musí psát tak, aby se ani vnějšímu nepříteli nedělala radost.

Po tomto školení o pružnosti marxistických gumových zásad se pak odvíjí další úroveň komunistické kasuistiky v rozhovoru mezi strýcem národa Vrbou, šéfredaktorem a Červíčkem. Starý Vrba totiž přijde intervenovat ve prospěch svého synovce Količka, který si odseděl šest let v kriminále, protože byl v podezření, že se chce prokopat k zemské poloose a eventuelně ji poškodit. Zemskou poloosou tu může být myšlena strana, neboť i její funkcí má být, že i kolem ní se musí všechno točit a že má být středem všeho. Vrba chce, aby šéfredaktor přijal jeho synovce Količka, takto básníka, za redaktora. Uvádí, že synovec se právě vrátil z kriminálu, do něhož se dostal, protože "jako výrostek kopal na zahradě velkou jámu".

"Ale za to se přece...", poznamenává Červíček a Vrba doplňuje: nezavírá, chcete říci? Dnes už ne, ale tehdy bylo důvodné podezření, že se prokope až k naší zemské poloose a poškodí ji.

Šéfredaktor: Dobře si na to vzpomínám. Tankrát jsme právě razili zásadu "Kdo jinému jámu kopá, sám do ní padá".

Červíček: K vůli zásadě jste obětovávali člověka?

Vrba: Ale mládenče, toť se ví, že kde se uplatňují zásady, tam musí lidé stranou, a kde se uplatňují lidé, tam musí stranou zásady, a to byste jistě nechtěl. Co kdyby naši poloosu dopřavdy poškodil nebo dokonce rozbil

Červíček: Jenže on ji nerozbil.

Vrba: A kdo to měl dopředu vědět, kdo? Víte kolik let přepočtu to

pokračování/

trvalo, než jsme vypočítali, že ji nic nemohl udělat, i kdyby kopal celý věk? Šest let.

A tak nechali šest let Kolíčka ve vězení, než vyšla pravda najevo.

J. Zástěra.

XXXXX

HUMOR Z PRAHY

V rámci zavádění nového způsobu řízení se v Československu zavádí výroba postelí z těchto důvodů: Dělníci mají ustláno na různých lauráci spějí na vavřínech, reakce nikdy nespí, strana bdí a komu se to nelíbí - ten sedí.

x.x.x.

Hesla a transparenty v majálesovém průvodu Prahou v květnu 66: "Kdo dělá, že dělá, ten se má!"

"S duchem doby lze jít i bez ducha!"

x.x.x.!

Co by bylo v Československu, kdyby neexistovalo východo-evropské hospodářské společenství "Comecon"? Všechno!

x!x!x!x!!

To není humor. Jsou žně. Letos jsou bohaté úrody, nalité klasy čekají na sklizen. Str. je jsou připraveny, nálada vyvolána již týdny předem. Jen se čeká na příkaz z vrchu a bude se do toho.

Letos je mén brigád, za to víc strojů a taky víc nadšení. Dobýváme chleba pro lepší zítřek je heslo letoška!

Rozkaz došel a oblaha se začala zatahovat, přízraky deště, dostavily se přehánky a snimi i starosti. Hrom aby do toho uhořel - taky stroje zlobí. To asi tím, že toho tolik letos narostlo.

Děšť neděšť, pracuje se plným tempem - vždyť na sklizni záleží blahobyť národa! Taky počasí škaredě

se ochladilo. Aspoň to bude vyhovovat ženským-drustevnicím na poli, nebudou se tolik potit. Mužský mají taky svoje starosti, a velký starosti se sklizní, počasím a se sakramentskejma mašinama.

Na to se musí poradit a nasadit plán, jinak s tím nepohnou. Zasednou ke stolu, dají hlavy do hromady a už je to v proudu.

"Moc těch brigádníků neposlali-li" povídá Lejza, "to abychom to zas vodřeli všechno sami".

"Ale vono by to nakonec šlo, kdyby aspoň to počasí sloužilo" hodí do placu druhý.

"Houby šlo, to by musely bejt stroje v pořádku a to zas nejsou!"

"Kuš, celý rok byly v pořádku, vždyť mám nad tím údržbu, ne. To nekecám, když řeknu že začly zlobit hned jak se začlo dělat, ale to stejný zrovna jako to bylo vloni a předloni, to se už nepamatuješ. A nedopaluj mně s tím víc!" rozpálil se údržbář.

"To jo, ale to nám nic nepomůže. Aspoň kdyby poslali muziku, to by se ženským lepší dělalo, ale to bude zas až na řepy".

Tu vstane předseda, který dosud se starostmi vyrytými na čele jen poslouchal. Oči mu svítí leskem naděje nad rudým nosem, vyznačujícím příslušnost ke straně a filipem ducha a ujme se slova:

"Co budeme dělat, soudruzi...?"

:/přemýšlí těžce/

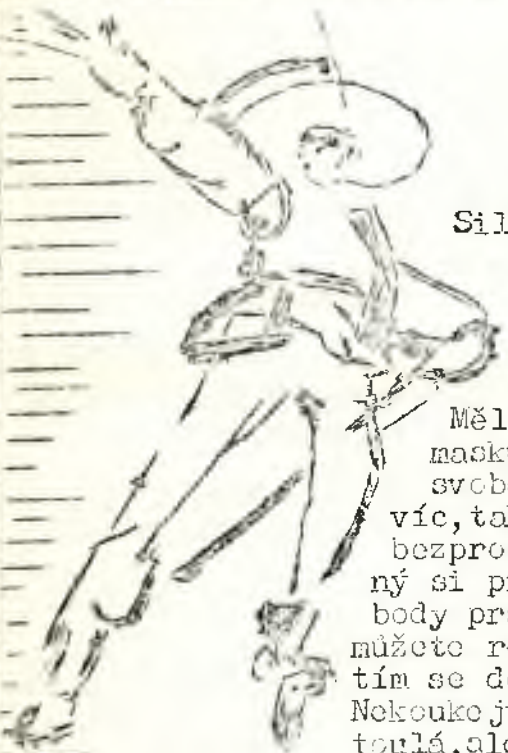
"Pošleme oště pro jednu flašku kořalky a uvidíme, co nám to počasí vyvede. Co myslíte?"

"Samozřejmě!" - "to není špatnej nápad - souhlasíme"....

(nalité klasy do žluta spálené čekají na sklizen.....)

(A žně se vydařily. Tak těžce se rodily za nepřízniv počasí, zatím co celý národ s úzkostí trnul, neboť si jasně uvědomil, že tu jde o lepší zítřek všech, celého socialistického světa..)

Jep.

Silnice bílá

přede mnou,
slunce stojí nade mnou,
a já jsem volný jak ten pták, jak ten pták....

něco podobného je motto našich šibřinek. Měl bych Vám poradit, jak na to jít a co si vzít za masku. Tulák je v našich představách obrazem bezuzdné svobody, kterému závidíme z hloubi duše když už nic víc, tak alespoň to, že je pánem svého času, prostoru a bezprostředků,....že si může dovolit třeba, co někdo jiný si pro nedostatek času dovolit nemůže. Je světlem svobody pro naši fantasmii, kterou na letošních šibřinkách můžete realizovat v přestrojení za masku a využít se vžitím se do jejího charakteru, který je Vašemu srdci blízký. Nekoukejte tak úzkoprse na motto šibřinek; nejen tulák se toulá, ale i myšlenky se často v duchu romanticky zatoulají a to jsme právě u toho. Každý sní a představa vuje se, někdo romanticky, někdo nahlas, jiný po tichu a ještě další ne.

Už jako kluk jsem býval velký snílek. Mít lepší paměť mohl bych Vám toho napovídat do nekonečna o svých snech. ale občasťci připomenout jen pár a Vaše fantasie se podnítlí a Vy se rozpomenete. Mně jako kluka nejvíce fascinoval sítz kozlíku za párem koněských zadků s vůní potu jejich těl. Proseděl jsem večery za převrácenými židlemi s lárcy a bičem v ruce.....Pak si vzpomínám, jak jsem si hrál na velkého fotbalistu. V jednom mezinárodním důležitém zápase jsem hrál contra, při pěkném útoku mně Olda Nedlý prohodil krásnou ulici za backa, já ji dostal na levičku a vypálil takovou mordu...ách, já, já, ..to je bolest, a byl to flák. V takové situaci před brankou se jeden necítí a já jsem plnou prudkostí nakopl palcem do zdi za postelí, Myslel jsem, že je palec pryč.

A tak to se mnou rostlo. Vžíval jsem se do role mušketýra, jednoho z těch tří, hned zas do pilota, tenkrát to bylo moderní, abych se na Vás díval pěkně s vysoka, do cowboye, do Laurela, automobilového závodníka atd. Ale Napoleon mně tehdy učaroval. Pravda, nelíbilo se mně na něm, že nosil klobouk napříč hlavy nasazený, ale jinak před zrcadlem jsem byl v jeho postoji, jako kdybych mu z oka vypadal. Potom jsem ale zjistil, že nejsem Napoleonem jenom já, že jich je v Kateřinkách celé jedno oddělení a ze samé žárlivosti se můj sen pomalu rozplynul.

A léta šla a nové představy se hlásily. Tak v letech jistých jsem byl básníkem a recitoval svoji ódu na vedu, jak věčně padá dolů a nikdy ne nahoru za hlemozí vodopádu večer u splavu. Ale stvořil jsem i básně milostné...to

/pokračování/

bylo v pubertě. Pak už jsem byl velký.....přál jsem si být námořníkem po daleké plavbě v začouzené krémě venicí jídlem, ženami a vínem za noci, když hvězdy planou nad přístavem...

A když šli panenky silnicí, to jsem chtěl být myslivcem. Jó, myslivce, ať už to byl Vrána nebo Palivec, to se mně líbilo... vysoký boty, fajfka a pořádný plnovous-jedním slovem všecko, co z mužského dělá pořádného chlapa. A pane myslivce, ne že tak moc dělá, on myslí a myslí a všecko co v životě uviděl, znovu promyslí. Už tehdy jsem byl hodně hloubavý a proto se mně to tolik líbilo. Znáte to přece, ne toho hajného, jak prováděl po pasece na inspekci nějaký to vyšší zvíře z dírkce a povídá mu: "M y s l í m , že se Vám, pane rado, ráčila rozvázat kanička na botě."

A tohle mám z vlastní zkušenosti. Seděl jsem jednou s takovým opravdovým starým hajným v putyce, bylo to v hubertce na Lipí- a on vykládal a já snil a snil a poslouchal a v duchu si říkal, až já budu takovejhle hajnej....a on vykládal, co viděl a slyšel za ta léta ve službě a co všecko si domyslel.

Za to Vám ručím, že do samičky smrti něco takového nebo aspon podobného nikdy na Vaši televizi neuvidíte, i kdyby jste nepropásli ani jednu relaci. Mluvil a chvílemi zase povídal, a mně se zdálo, že už bychom měli radši jít domů. A on, to že zase ne, to až ráno... času je dost a když je co pít, tak i kdyby ho nebylo dost, tak si ho uděláme. Upřímně si myslel, že když to tady nevypijeme my dneska, tak si s tím proleje křtán zejtra nákej jinem bambula. A tak jsme zůstali a on povídal, zatím co já ho poslouchal .. až ráno, až ráno, my domů nepůjdem... a tak ráno jsme se odvalili, domů jsme nešli, ale rovnou do lesa.

Bolela mě z toho poslouchání hlava, měl jsem hrozné pecity a trápila mě žížen. Proklínal jsem/byl jsem v lese/, co to za strašný slejvky v takový zastrčený hospodě prodávají. Vjel do mne sílenej vztek a přál jsem si bejt aspon na chvíli Perunem, abych to moh všecko rosekat na sračku!

Ale chtěl jsem být i mnohým jiným, ale nikdy ne protinožcem nebo dokonce zvířetem a taky jsem byl.

Víte, že jsem chtěl být taky toreadorem....viděl jsem se jasně v rozžhavené řevom do zlata areně, smáčený krůpějemi potu ze strachu z býka, nebo jinak řečeno stoje se zbraní v ruce, tváří v tvář býku, lépe řečeno smrti, s nasazením života pro čest hry. Tancovat v areně a dráždit býka, bodnout a zvíťezit! Fortelnou poklonou děkovat davům, hodit jim klobouk na vlny řevu, spatřit úsměvy a planoucí oči... Ole... senority...

Chtěl jsem být trampem a zpívat si: senorito až se setmí, hvězdy až se rozzáří, půjdem spolu třeba k lesu....Chtěl jsem být taky milionářem. Nevíte proč? Ten kdo má peníze, ten má hezkeu paní/:kdo peníze nemá, ten mu chodí za ní/bylo v jednom vážném českém filmu, na který se jistě dobře pamatujete.

To by jeden neuvěřil, do čeho všeho se lidé mohou vžít, do osob cizích nebo i zvířat. Ale slyšte, to Vás překvapí. Není to tak dlouho, zaskočil jsem si do pubu, budete si myslet na pivo, to ne, na štamprdle, a u pultu se setkám s krajanem. I to se stane. Dali jsme se do hovoru a nejdříve to všecko objektivně posoudili a pak jsme si ta svá srdce trochu otevřeli. A on se mně přiznal, že se mu často zdá, že je velký trouba..

/pokračování/

Před očima se mně objevila heligenka a v duchu, aby to neslyšel, si říkám, tak, ten je už nahrazen!

To uvádím jen proto, abyste si uvědomili, že jsou lidé, kteří se i ve věci převtělují, na mou duši. Myslím si, že dokonce v dnešní afluentně moderní době ani přestrojení za abstrakt by nepřekvapilo. Aspoň by nám to dalo příležitost hledat smysl v nesmyslu.

Musím končit. Je to jen zlomek toho všeho, čím jsem se kdy v životě chtěl stát a nestal se. Jsem tulák - a kdo je víc! Zní to tak krásně, tak silně a poeticky.

To jsou všechno náměty pro volbu masky na šibřinky, nebojte se fantazie, poněvadž kdo se bojí, nesmí dolesa. Pro krátkou scénu budeme potřebovat i nějaké cikánky. imprpmtu-bez cikánky by se to neobešlo a také ze srdce vítáme návštěvníky v národních krojích.

Nashledanou na šibřinkách....Ole!

/Kazimír Babák-pčlen jednoty../

S

Bylo krásné slunné sobotní odpoledne. Odjízďeli jsme do Chatswoodu na odpolední zábavu ochutnávání vína. Místo Crystal Restaurantu jsme našli velmi shadno a i místo pro auta. Už cestou jsme si povídali o tom, jak dnes naše sestry trpí trémou a strachem. Ale samy si to na sebe nastrojili.

Náčelnice sestra Mirka Hanzenová s ostatními sestrami v tělocvičně se domluvili a postavili nás před hotovou věc: připraví a zorganizují Wine Tasting Party v Grace Bro restaurantu v Chatswoodu. Představují si to velmi jednoduše tak že s tím moc práce nebude. Všecko si udělají samy. My z výboru ovšem takováto rozhodnutí neradi vidíme. Jdeme ve vyšlapaných kulojích, chceme, aby bylo všecko předloženo výboru a pořádně zváženo.

A teď to mají! Plno strachu, zda naši lidé přijdou na ochutnávání vína, jestli to vůbec najdou a potom, je to v sobotu odpoledne, bude se jim chtít. K tomu si ještě usmyslili nacvičit besedu v tělocvičně. Dva měsíce se s tím drou, člo-nové, tím myslí všem mužské složky aby prosili, aby chodili na nácvik..

Kdo má větší zkušenosti, ví, že tr i hodiny zábavy odpoledne nejsou o nic kratší, než tři hodiny zábavy večer. Ví taky, že kdo se něco ochutnává, jí a trochu pije, že to naši lidé bezpečně najdou. Někteří podle Gregoryho a někteří prostě po čichu.

Bylo to vetři hodiny odpoledne, když konečně strach ustoupil dobré náladě. Návštěvníci zaplňovali sál pěkné restaurace a objevili se první národní kroje. Stoli se muselo přidávat. Intimní hulba rozpraudila zábavu, koštovalo se maličko a nakonec i jedlo.

A v nejlopsi zábavě se do sálu nahrnul dav šhajů a šhajek v nádherných pestrých národních krojích Slovenska, Moravy i Cech a připravil se k předvedení české besedy. Dvě kolony mladých snad po prvé okoušeli veřejné vystoupení. Ale sestry to dobře plánovali. Prošpikovali skupiny zkušenými tanečníky a to dodalo odvalu ostatním. Besedu zatančili takměř bez vady a ovace publika jim oznámili, že měli úspěch.

A potom začala ta opravdová družná zábava, fotografování a povídání o úspěchu a námaze, kterou stál. V dobré pohodě party skončila a děkujeme sestram za jejich nápad. A

DROBNÉ ZPRÁVY

+Wine tasting party, která byla plně připravena našimi sestrami, se vydařila, líbila všem návštěvníkům. Při této příležitosti děkujeme dárcům bohaté tomboly pí. Barhanové, pí. D. Tai, sestřím R. Cardenové, M. Vranáčové, R. Thornburnové a M. Hébové za hodnotné ceny a za příspěvky pro buffet děkujeme p. K. Schönborgovi a br. J. Pražákovi. Do pokladny nám přinesla čistých 106 dollarů. Fotografie a to velmi zdařilé, si můžete prohlédnout a objednat během pátečního cvičení v tělocvičně.

Slyšte zprávu: Bratru a sestře Machovým přibyl do rodiny minulý měsíc syn a byl pokřtěn jménem Ota. Srdečně blahopřejeme!

Sestra Jitka Kabátová a pan J. R. Lulweeny byli oddáni v sobotu 20. srpna v Sydney. Gratulujeme!

+Těž blahopřejeme br. Karlu Fr. Kabátovi k jeho ohlášenému zasnoubení se sl. Jeanette Sparkes ze Strathfieldu.

+Bratru Jindrovi Hanzlíkovi přejeme rychlé a plné uzdravení v jeho domácí rekonvalescenci.

A totéž platí i pro br. O. Maříka, který leží doma s bolestnými zády.

+Dovídáme se z USA, že v Los Angeles zemřela po delší nemoci naše bývalá členka sestra Jiřina Vakovská.

+ Na pohřeb naší dlouholeté náčelnice s. Jany Křepelové, který se konal 17.8.66 v Praze, naše jednotka odeslala prostřednictvím Interflory věnec červeno-bílých růží se stuhami v národních barvách a nápisem: bolestná zpráva sestře Haně od vzpomínajících členů-Sokol Sydney. Věnec pěkně upravený byl včas dodán.

+Děkujeme za dary na Věstník:

br. Fr. Kvízs 5,00
br. H. M. Cardens 4,00

s. V. Dvořákovás 2,00
nejménovaní darces 4,00
Děkujeme srdečně!

Hledá se: Jiří Vejrych, nar. 1925, posledně bytem v Sydney. Pátrá po něm pí. Anna Viková z Prahy. Zprávu na br. J. Knapa, 39 Duke Ave., Redd Point, NSW tel. 83-6532

+Členové našeho horolezeckého odboru pro změnu podnikli výlet do Alp a na Perisher Valley si dobře zajezdili na lyžích. Co na jejich výletě bylo nuvěřitelné je to, že celý pobyt i s cestou přišel jednotlivce jen na s 16,00.

+Na rozpis plateb členských příspěvků, který byl přiložen k minulému Věstníku, docházejí první platby, takže jsme již mohli poukázat s 50,00 n sletovou dan do USA.

+Brisbanská jednotka je právě ve stadiu pořizování si cvičebních úborů. Stěžují si na nás, že jsme trochu pomalí v odeslání patřičných vzorů. A ve své činnosti se hatoví i k nácvku české besedy. Lříjna se zúčastní WARANA festivalu v Brisbane. Na vyzdobeném plošinovém autu budou ve skupině v sokolských a národních krojích.

TYRŠ HOVOŘÍ K DNEŠKU:

"...Nestačí zbraň, nestačí nadšení, jak děje našich dnů opět ukázaly, když ke zbrani není mužů způsobilých a k nadšení síly bez ochabnutí. Pozdě a marně je vzehopit se bez přípravy k odporu, když hodina zkoušky zahřmí a začne."

Kdo hodlá ubránit svůj národ v dobách války, ten musí již po čas míru na stráž stát proti vší vloudivé zkáze životní, ten plameným nečem drtí a rozprašuj upíry a netopíry na každém poli!

Jen ten národ se nazvat může dokonalé branným, který řádná cvičení tělesná ve všech vrstvách s důrazem pěstuje..."

Pravidelně každý pátek cvičíme v tělocvičně Girls High School, Fort Str., Observatory Hill. Příjez kolem Caltex House přes Argyl Place nahoru ke hvězdárně.

Žactvo cvičí od 7 do 8,15 hod. večer
Dorost a členstvo od 8,15 do 10,30 hod. večer
Po skončení cvičení hraní odbíjené.

Zájemci o horolezectví informujte se během cvičení u br. náčelníka B.J. Kabriela.

Příznivá nedělní odpoledne trávíme (hádání) hraním volybalu v Cooper Parku, Bondi Junction. Příjezd je z Edgecliff Rd., do Kendall Str., kde se zaparkují auta.

Nezapomente na naši knihovnu: je umístěna u br. A. Krejčího 58 Andreas Str., Petersham, telefon 560-9213. Zpřijemte si večerky čtením českých knih.

Tradiční

X. SOKOLSKÉ ŠIBŘINKY připravujeme na sobotu 24. září ve velkém sále Paddington Town Hallu, Oxford Str., Paddington. Hudba br. Zd. Vymyslického od 8 hod. večer do 2 hod. ranní. Ráz šibřinek je letos "Tulák jsem a tulák budu, po světě se toulat budu", což Vám dává svobodnou volbu jakékoliv masky podle Vaší bohaté předsta vivosti.

A poněvadž v programu krátké scény je zařazeno i předtančení české besedy, vítáme návštěvníky v národních krojích.

Usnadněte nám plánování a objednání zásob, když si předem zajistíte a zakoupíte lístky od kterékoliv sestry nebo bratra výboru, nebo každý pátek přímo v tělocvičně a nebo na telefonech 524-9572 a 95-4547. Děkuje.

Na shledanou!

VZDĚLAVATEL A REDAKTOR VESTNÍKU:

br. F.J. BROŽENSKÝ, 13 LYMINGTON STR., BEXLEY, NSW 50-4160

PLUMBEX METAL SIGNS MANUFACTURING PTY. LTD.

ORNAMENTÁLNÍ KLEMPÍŘSTVÍ

Majitel Viktor Franz

Naše specialita:

Kovová písmena

Odlívání bronzových a aluminiových
písmen

Kovové znaky a pod.

Veškeré galanterní klenpírství

116 QUEENS RD. FIVE DOCK. N.S.W.

Telefon 83-7720

Krajanská firma

B O - K U

Majitelé Viktor Bor a Frant. Kunz

VELKOOBCHOD UZENINAMI

Výhradní zástupci firem:

CARLTON KOSHER BUTCHERS

CONTINENTAL KOSHER BUTCHERS

DON SMALLGOODS

TIBALDI SMALLGOODS

Všechny druhy continentálních uzenin

Naše specialita: Americké dietní uzeniny

801 Elizabeth St., Zetland. N.S.W.

Telefon 69-1562-3

Žadejte u vašich dodavatelů výrobky

216 Devonshire Street, Sydney.

Telefon 69-6889

Levný prodej kvalitních látek

Jarovita Textiles

BARGAINS IN FINEST FABRICS

120A, 121B, 215A

2nd and 3rd Floor, Her Majesty's Arcade,

Pánský krejčí

T. PERLMUTTER

315 Glebe Rd., Glebe. N.S.W.

Telefon 68 2183

Přešívání - opravy

Pánské prádlo

ADRIA

EXCLUSIVNÍ KONTINENTÁLNÍ RESTAURACE

V.A.I. KOSAŘ

8A KINGS CROSS ROAD,

KINGS CROSS, SYDNEY, N.S.W.

TELEPHON 31-5328

STEINDLEROVA RESTAURACE

"BELGENY HOUSE"

197 CAMPBELL ST., TAYLOR SQUARE

Otevřeno denně 11.30 - 2.00

Večer 4.30 - 8.30

Sobota a neděle zavřeno

REALITNÍ KANCELÁŘ

O'MALLEY PARKER CO.

55 Falcon St., Crows Nest, N.S.W.

Telefon 92-0362

Prodej všech druhů nemovitostí

Nové bloky domů naše specialita

Žadejte krajana V.I. Kučeru

Po úřed.hod.volejte 43-1666

VELMI CHUTNÉ CONTINENTÁLNÍ WAFLE (WAFERS)

A ČOKOLADU PRVOTŘÍDNÍ JAKOSTI

ZNAČKY "IRIS"

Vyrábí Firma: SAID & Co.

IRIS

MAJITEL: RUDOLF SEIDNER, 4 MITCHELL ST,
MARRICKVILLE.

TEL: 56-6940

VOLEJTE ZÁSTUPCE: J. KŘEPELA,

TEL: 649 7874

NAVŠTIVTE ČESKOU RESTAURACI PRAHA

PENNY'S LANE, KINGS CROSS

OTEVŘENO DENNĚ

OBĚDY 12 - 2 HOD. ODP.

VEČEŘE 5 - 8 HOD. VEČ.

PONDĚLÍ ZAVŘENO

MAJITEL: PEPA STREJC

TELEFON 31-5694

ŽIVOTNÍ A VŠEOBECNÉ POJIŠTĚNÍ

GOVERNMENT INSURANCE OFFICE OF N.S.W.

NOVÁ ADRESA MIRO DAVIS F.L.U.A.
"COMPASS HOUSE"

NORTH TERRACE, BANKSTOWN. N.S.W.

70 5591 NOVÁ TEL. ČÍSLA 70 1389

POJISTKY SE PODÍLÍ NA ZISKU AŽ DO 33 1/3%

UMĚLÉ ZCELOVÁNÍ LÁTEK
OPRAVY OBLEKŮ

A. A. INVISIBLE MENDING SERVICE

J. & D.G. MERGL - LUPÍNEK

393 GEORGE ST., SYDNEY

Telefon 29-2316

PŘI CESTĚ DO MODRÝCH HOR

ZASTAVTE SE PRO BENZIN A POTŘEBY DO
AUT U KRAJANSKÉ FIRMY

GLENBROOK GARAGE

MAJITEL V.B. ZAJÍČEK

WESTERN HWY.

GLENBROOK. N.S.W.

Telefon 71-812

CONTINENTÁLNÍ LAHŮDKÁŘSTVÍ

J.&V.Hartman

413 KING ST., NEWTOWN. N.S.W.

Telefon 51-2917

THE BLACK CAT KNITTING CENTRES

Majitel BOHUMIL KOSTÍNEK =AUSTIN

VLNA, MOHAIR a všechny potřeby
ku pletení, háčkování a vyšívání
lze u nás dostat
a též dodáváme kamkoliv
v Australii i do ciziny

183a Burwood Rd.,
BURWOOD (N.S.W.)
Tel 74-5117

23 The Crescent,
HOMEBUSH
Tel 76-7715

KOŽEŠINOVÉ VÝROBKY VŠEHO DRUHU
ZA PŘIJATELNÉ CENY
SPOLEHLIVĚ A RYCHLE
KOUPITE U

HARRY HUENLICH

DE LUXE FURS & J. COLE FURS

164 PITT ST., SYDNEY.

FLOOR 4.

TEL. 615041